

Forfatter: Stoud, Ludvig Ottesen

Titel: BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Stoud, Ludvig Ottesen (1700-04-04)

Citation: Stoud, Ludvig Ottesen: "BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Stoud, Ludvig Ottesen (1700-04-04)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 489. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000577.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stoud, Ludvig Ottesen, *Arne Magnussons private brevveksling*,

BISKOP L. STOUD TIL ARNE MAGNUSSON. Christiansand d. 4. April A. 1700.

Trykt efter orig. i AM. 1057 IX, 4to. Udskrift »Edle Hr. Professor Arnes Mogensen, Høytærede fornemme ven Tienstvilligst a Kiøbenhavn«.

s. 490 Edle Hr. Professor Arnes Mogensøn,
Høytæstimered fornemme ven,

Hans ofvermaade store høflighed, som devincerer mig i hoyeste maade, gjør det at ieg kiender mig baade forbunden til Hans tienneste, og aflegger min skyldige taksigelse, for hans tilsendte liste paa det geistlige godz, huorover ieg bederienstligst at mig maatte til effterretning i stiftet skickis copier, naar leilighed tillader det, Jeg ved vel at de gamle skiøder setter icke jordstreckningen saa fuldkommen, som ieg seer af en del, som beroer her endnu, ved stiftetz gemme, dog ere de store bevisninger, at hanthefve det geistlige godz. Den omtvistede Ogneø vant ieg igien ved Oberhofretten til bispestolen, ved en gammel jorde bog af d. 3die Lutherske bisp M. Laurentio Scavenio indrettet, samme jordebog er end i Christiania, og formodis her med allerførste, da ieg vil videre søge huad af bispestolens godz findis i hans optegnelse, dend begierte liste paa de Lutherske bisper følger herhos, og er extraheret af capittels bogen, effter de sl. mænds egne hender, naar de deris function hafve antrædet og begynt. Om clostere er icke det ringeste i stiftetz giemme, men skal derom flittig inqvirere paa min visitas som falder først in Maijo og icke endis før Augusti maanedes udgang, kand ieg dismidlertid komme ofver nogen gamle brefver heller antiqviteter, til dr. tienneste skal ieg gjøre al flid, og beflitte mig paa at aftiene hans venskab, ved alt det, som kand ske til hans velgefald, Jeg hafver en søn paa Academiet som ieg nu formoder at være kommen til Kiøbenhafn, som recommederis ham tienstligst, til manuduction in historicis, Hand er en incipient, og deponerede A0 99 — Et got lærvilligt gemytte, hans navn er Peter Otto Stud. Jeg vil usigelig fornøye mig, dersom hand maatte være ham befalet, og faa nogen smag paa historier og antiqviteter. Sluttes hermed, og recommederer mig til hans venskab, med al lycksaligheds ønsk, forblifvende

Edle Hr Professors
Min fornemme vens skyldigste tiener
L. Stoud.

P. S. Min søn Peter Otto Stud, hafver ieg beordret at afgifve til Hr. Professor alle de gamle brefve her er in reservo, huorover ieg beder deris reverse maatte mig tilstillis ved hanem, og haaber de blifve med andre stiftet angaaende brefve restituerit. Jeg kunde icke negte hans begiær, som kongelig Historiograph, at betiene sig hvad opliusning hand deraf kand hafve s. 491 til sit verk, i det mindste seer mand hvad i de tider er forretted, og hand effter hans mesurer, kand som mand siger ex Stercore Cunij aurum piscari. Hafde hans formend verit saa curieus og søgt gamle brefver, og brugt dem cum judicio, hafde vi bedre historiam patriam end vi ha hafve som med stor spot at sige hafver været agtet for bagatel, og icke af en del bisper saa taget i agt som det burde i fordum tid, i Fyen hafver været i dr. Bangs og hans formænds tid, en haab gamle brefve som voris berømmelige Thomas Bircherodius hafver mig relaterit Sed o[mnium?] entium nihil sicut affectiones. Jeg skal vigilere i alt det ieg kand for at fornøye hans curiositet.